

ZPRAVODAJ Štěpánovska

Číslo 3 – červen 2020 • Ročník 22

Vydává město Trhový Štěpánov pro Trhový Štěpánov, Dalkovice, Dubějovice, Sedmpány, Střechov nad Sázavou a Štěpánovskou Lhotu

Krásně rozkvetlé náměstí v Trhovém Štěpánově díky paní Martě; foto Josef Korn

„Když krásu Božích stvoření bedlivě rozvažuji, dívím se a k velebení Tvůrce se povzbuzuji. Rovněž i kvítečky krásné, rozličné barevnosti, nejsou nic než hlasy jasné k chvále Boží mocnosti. Buď chválen Stvořitel všeho, nyní i času každého. Vidím oblohu nebeskou hvězdami okrášlenou, dole pak širokost zemskou kvítím přiozdobenou a cokoli je pěkného a hodného vidění, chválím Stvořitele svého, neb je hoden chválení. Buď chválen Stvořitel všeho, nyní i času každého“.

Autorem vybrané části písně o Chvále stvoření je italský světec František z Assisi (1182–1226). Cit a láska k přírodě a všemu živému byla sv. Františkovi vlastní, protože veškeré stvoření vnímal jako Boží dar.

Budme i my vnímaví ke krásám přírody, která nás obklopuje. Činí náš život krásnějším, barevnějším a radostnějším.

Ing. Roman Farion

Slovo starosty

Vážení spoluobčané,

všechny Vás co nejsrdečněji zdravím. Letošní májové počasí bylo přesně podle starého přísloví: „Studený máj, v stodole ráj“, bohužel na druhou část přísloví musíme počkat až po žních.

Červen nám ohlašuje příchod léta a dovolených. Věřme, že pandemie covid-19 je zažehnána a že naši občané budou moci vycestovat do svých oblíbených rekreačních destinací. Po nouzovém stavu vyhlášeném naší vládou se život začíná vracet do starých kolejí.

Ekonomické ztráty jsou značné, postihují i obce. Různé prognózy a návrhy předpovídají obcím snížení rozpočtového příjmu daní, což jsme již v posledních měsících zaznamenali. Budeme muset přehodnotit naše investiční akce a některé úplně zastavit, redukovat provozní náklady, příspěvky atd. Čeká nás nelehké období. Jak se říká „z tlustých do tenkých“, ale věřím, že společně s Vaší podporou vše zvládneme a budeme dále budovat naše krásné město.

Nástavba Spolkového domu na hasičskou zbrojnici v Dubějovicích

Ubouraná stará budova zbrojnice bude nově obestavena a rozšířena; foto Josef Korn

Přestavba hasičské zbrojnice probíhá dle stavebního harmonogramu. Řešili jsme statiku na základovou spáru, protože podloží v místě stavby je částečně navážka. V současné době jsou zabetonované základy.

Úprava pozemku v Sedmpánech a Střechově nad Sázavou

Upravili jsme pozemek města na příjezdu do Sedmpán. Vznikla zde odpočinková lokalita s ohništěm a krásným výhledem do okolní krajiny.

Odpočinkové místo s ohništěm v Sedmpánech. Velké kameny určené k sezení jsou rozmístěny podle světových stran.; foto Josef Korn

Odpočinkové místo ve Střechově nad Sázavou; foto Josef Korn

Cesta po proudu řeky Sázavy; foto Josef Korn

Podobné místo jsme vybudovali na pozemku města ve Střechově nad Sázavou u lávky přes řeku Sázavu. Můžete zde odpočinout a pokračovat přes lávku na Zliv a Kácov nebo po levém břehu řeky po proudu směr Soušice a dále opět do Kácova. Přeji všem turistům krásný odpočinkový výlet.

Rozstřílená lampa v Sedmpánech

Pohled na směr střelby na lampu. Není jisté, že střela vždy zasáhne lampu, ale může zranit i člověka; foto archiv města.

Opakovaně rozstřílená lampa veřejného osvětlení v místní části Sedmpány asi někomu překáží. Buďto v „nočním podnikání“, nebo je výsledkem bujarého nočního veselí, nebo střelecká záliba? To zatím nevíme, ale ve věci bylo započato šetření. Opakovaná oprava s výměnou rozstřílených komponentů lampy dosahuje škody několika tisíc korun. I takové máme mezi sebou občany, kteří si neváží obecního majetku a škodí tak ostatním. Doufáme, že se „potrefená husa“ zamyslí a zastydí se a přestane s tímto vandalismem. V případě dalšího opakování bude lampa demontována, bohužel na to doplatí poctiví občané, kteří si na rozdíl od někoho obecního majetku váží.

Poničená lampa průstřely; foto archiv města

Pozvání

Milí spoluobčané,

vždy v červnovém vydání Zpravodaje Štěpánovska jsem Vás zval na tradiční Štěpánovský jarmark. Bohužel letošní rok z důvodu doznívajících koronavirových opatření Štěpánovský jarmark nebude. Budeme se Vám snažit tuto újmu nahradit jinými akcemi během roku. Děkuji za pochopení.

Z důvodu razantního snížení rozpočtového určení daní rušíme tradiční promítání letního kina, které mělo proběhnout ve čtyřech termínech. Dále rušíme premiéru dokumentárního filmu, která měla být v měsíci srpnu na hřišti FK Trhový Štěpánov. Film ukazuje současné dění a život v Trhovém Štěpánově a blízkém okolí. Je to zmapování naší současnosti pro budoucí generace.

Doufejme, že se finanční situace v našem státě urovná a příjmy pro obce budou zase optimální.

Slavnostní otevření nových prostor v Základní a Mateřské škole Trhový Štěpánov

Srdčně Vás všechny zvou 29. srpna od 13 hodin na den otevřených dveří Základní a Mateřské školy Trhový Štěpánov, kde zároveň proběhne slavnostní otevření nových prostor a předání žákům základní školy a dětem mateřské školy do užívání. Celou akci bude provázet doprovodný program na obou školách.

Poděkování

Vážení spoluobčané,

děkuji všem za pomoc a zvládnutí pandemie covid-19 a nouzového stavu, který ji doprovázel. Děkuji všem, kteří se přímo zapojili, šili roušky, prováděli dezinfekci atd., ale také těm, kteří plnili všechna nařízení, která nebyla vždy příjemná.

Děkuji všem, kteří svou ohleduplností a důsledností přispěli ke zvládnutí nákazy.

Přeji nám všem v klidu a ve zdraví prožité dovolené a prázdniny.

Krásné slunečné léto.

Josef Korn, starosta města

Zásadní změny v novele zákona o pohřebnictví

Jak mnozí z Vás jistě zaznamenali, byla schválena novela zákona o pohřebnictví. Tato novela přinesla zásadní změny, a to nejen pro pohřební služby a krematoria, ale i pro provozovatele veřejných pohřebišť a nájemce. V tomto článku bychom Vám rádi přiblížili některé zásadní změny a vysvětlili pojmy, které se často mylně zaměňují.

Vlastník hrobového zařízení vs. nájemce

Je důležité rozlišovat nájemce a vlastníka hrobového zařízení, protože každý z nich má jiná práva a povinnosti. Vlastník je ten, kdo má ve svém vlastnictví hrobové

zařízení, např. pomník, rám, desku. Nájemce je osoba, která má smlouvu s provozovatelem na určité hrobové místo. V současnosti bohužel vlastník a nájemce mohou být odlišné osoby, anebo daná práva může mít dokonce i více osob najednou.

Hrobové místo vs. hrobové zařízení

Mnoho lidí má problémy s určením hrobového místa a hrobového zařízení. Zjednodušeně lze říci, že hrobovým místem je přesně specifikovaný kus země, který je předmětem nájmu. Tedy se jedná o zem, resp. podzemní část. Naopak hrobové zařízení je právě vše nad zemí, tedy rám, deska, apod. Provozovatel tedy pronajme vymezenou část země, která je v jeho vlastnictví (hrobové místo), a nájemce si nechá vybudovat hrobové zařízení, jehož je zase on vlastníkem.

Z výše uvedeného vyplývají i práva a povinnosti při uložení lidských pozůstatků a zpopelněných lidských ostatků, jelikož všechny strany musí se změnami na daném hrobovém místě souhlasit. Jak provozovatel, jehož je země, tak nájemce, který odpovídá za hrobové místo a má do něj právo ukládat, tak vlastník hrobového zařízení, jelikož s jeho majetkem se při případném uložení bude manipulovat. Právě z tohoto důvodu je dobré, aby za jedno hrobové místo zodpovídala jedna osoba a nevznikaly tak zbytečně nepříjemné situace.

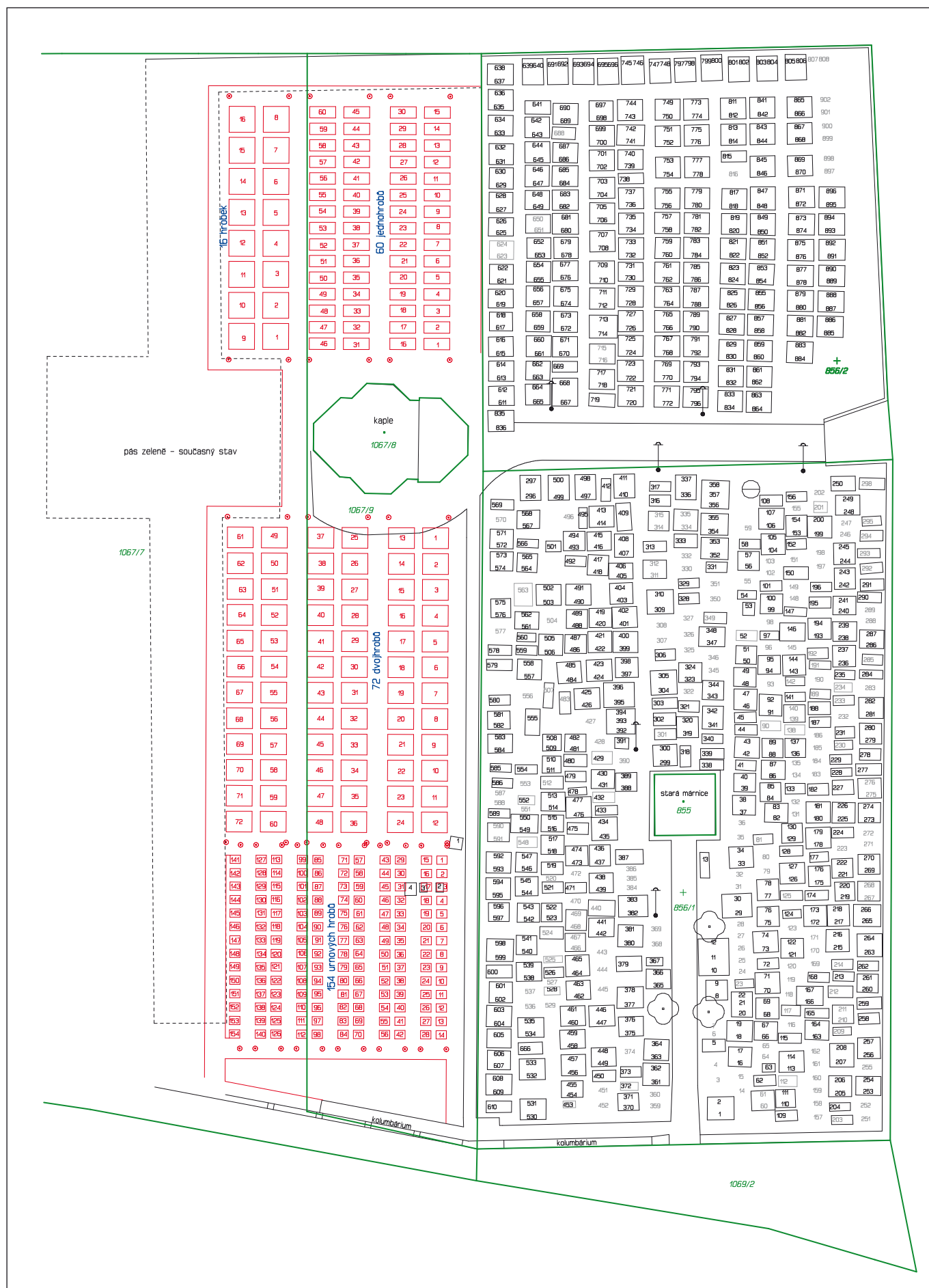
Převod hrobového zařízení vs. přechod nájmu

Díky současné legislativě smlouva na hrobové místo smrti nekončí. Tedy v případě, že zemře dosavadní nájemce, je taxativně vymezeno, na koho je možný přechod nájmu. Bohužel ze zákona to může být i na více osob najednou.

Dle §25 odst. 5 zákona o pohřebnictví právo nájmu hrobového místa přechází na osobu, kterou si za života nájemce libovolně určil, případně na svěřenecký fond. Jestliže přechod nájmu není možný, nebo pozůstalý nikoho neurčil, přechází právo nájmu na manžela/manželku, není-li ho/jí, na jeho děti, není-li jich, na jeho rodiče, není-li jich, na jeho sourozence; nežijí-li, pak na jejich děti. Pokud není možný přechod práva nájmu na žádnou z výše uvedených osob, právo nájmu má dědic zemřelého.

Hrobové zařízení je ale předmětem dědictví. A tak se může stát, že vlastníkem hrobového zařízení bude jiná osoba než ta, na kterou přešlo právo nájmu.

Pro lepší vysvětlení si můžeme uvést modelovou situaci. V našem případě zemře tatínek (vdovec), který má dvě děti a jedno vnouče. Hrobové zařízení zdědí vnouče, tím pádem se stává vlastníkem hrobového zařízení. Tatínek za života neurčil osobu, na kterou přechází právo nájmu. Ze zákona mají tedy právo na uzavření nové nájemní smlouvy obě jeho děti. To znamená, že se změnami na daném hrobovém místě musí souhlasit provozovatel a všechny tři zainteresované osoby.

Zaměření Nového pohřebiště (přehled povolených rozměrů k nahlédnutí na MěÚ Trhový Štěpánov)

Závěrem bychom Vás rádi upozornili především na manipulaci s urnami. Vyjmutí urny a její odnesení ze hřbitova bez jakéhokoliv předchozího ohlášení a odsouhlasení je přirovnáváno k „vykrádání hrobů“.

Chtěli bychom Vás požádat, aby jakákoliv manipulace na hrobovém místě byla nahlášena provozovateli skrze podání na Městském úřadě Trhový Štěpánov. Město Trhový Štěpánov je povinné vést informace nejen o zemřelých, ale i o nájemnících, hrobovém zařízení a jeho vlastnících. Prosím, myslete na to, že s výjimkou běžné údržby hrobového zařízení je nezbytné ještě před samotným provedením všechny změny nahlásit, a jsou podmíněny souhlasem provozovatele, případně dalších zainteresovaných osob. Před objednáním kamenických a jiných prací nás určitě kontaktujte.

Novela přinesla mnoho změn, které v našem případě znamenají přepracování řádu veřejného pohřebiště, vypovězení a znovu uzavření nájemních smluv, změnu výše nájemného a samozřejmě i širší škálu práv a povinností. Vzhledem k tomu, že manipulace s hrobovým místem se většinou řeší v těžkých životních situacích, chceme, aby i pro Vás byla administrativní zátěž co nejnížší a abychom zbytečně nevystavovali „papírování“ celou zarmoucenou rodinu. Prosíme Vás tedy o pochopení a maximální možnou součinnost pro zavedení nových opatření.

*Městský úřad Trhový Štěpánov,
Ing. Marie Benešová*

UPOZORNĚNÍ

Upozorňujeme, že jakákoliv manipulace s hrobem nebo s hrobovým zařízením na hřbitově v Trhovém Štěpánově je možná jedině se souhlasem provozovatele. Pro vyřízení souhlasu kontaktujte městský úřad. Telefon: 317 851 163

UPOZORNĚNÍ – poplatek za psa na rok 2020

Upozorňujeme držitele psů, kteří v letošním roce ještě nezaplatili poplatek za psa, aby tak učinili buď převodem na účet města číslo 320081399/0800, jako variabilní symbol uveďte číslo popisné (můžete doplnit příjmení), nebo v hotovosti do pokladny města.

K ověření správné částky, nebo pokud si nejste jisti, jestli jste na letošní rok poplatek zaplatili, neváhejte nás kontaktovat na telefonním čísle 317851839.

Zásahy JPO Trhový Štěpánov od 29.03.2020 do 27.05.2020

06. 04.2020	požár lesního porostu	Křivsoudov
06.04.2020	požár lesního porostu	Brzotice
06.04.2020	požár lesního porostu	Javorník
06.04.2020	požár lesního porostu	Mnichovice
06.04.2020	požár lesního porostu	Šetějovice
08.04.2020	požár lesního porostu	Nemíž
12.04.2020	požár lesního porostu	Mnichovice
12.04.2020	požár lesního porostu	Hulice
15.04.2020	požár kontejneru	Štěpánovská Lhota
17.04.2020	TP – otevření uzavřených prostor	Trhový Štěpánov
11. 05.2020	DN – nákladní automobil	Kalná

Série lesních požárů

V pondělí 06.04.2020 v 10:10 hodin byla naše jednotka vyslána k rozsáhlému požáru lesa u Křivsoudova, kde byl vyhlášen 2. stupeň požárního poplachu. Hasiči zde likvidovali několik ohnisek po pálení po lesní těžbě. Zahorela zde hrabanka a nově vysazený mladý porost.

Na místě s naší jednotkou zasahovaly jednotky HZS Benešov, Vlašim a Zruč nad Sázavou, JPO Čechtice, Zdislavice, Křivsoudov, Dolní Kralovice a Bolina ze Středočeského kraje. Z Vysočiny byly povolány jednotky z Hořic a Onšova. Poté, co byl požár lokalizován, byla naše jednotka v 13:11 přeposlána k dalšímu požáru lesa u Brzo-

tic. Zde byla požárem zasažena rozloha cca 100 m x 100 m. Také zde hořela hrabanka. Oheň se ale šplhal i po vzrostlých stromech, které jsme museli pokácet. Na jeho likvidaci, v těžko přístupném terénu, jsme zasa-

06.04.2020 – požár lesa u Brzotic;
foto archiv JSDH Trhový Štěpánov

06.04.2020 – požár lesa u Javorníka;
foto archiv JSDH Trhový Štěpánov

06.04.2020 – požár lesa u Křivsoudova;
foto archiv JSDH Trhový Štěpánov

hovali společně s HZS Benešov, JPO Načeradec, Zruč nad Sázavou a Kácov. Při dohašování v Brzoticích jsme byli na žádost operačního střediska v 16:10 přeposláni k požáru lesa u Javorníka. Rovněž tady zahořela hrabanka, suchá tráva a větve na hromadách po těžbě lesa. Požár se rozšířil na plochu cca 30 m x 60 m a zasahovali jsme u něj s HZS Benešov a Vlašim, JPO Zdislavice, Vlašim, Javorník a Bílkovice. V 18:04 jsme operačním střediskem vysláni k dalšímu lesnímu požáru, tentokrát o pár kilometrů dál, a to k lesu u Mnichovic. Zde oheň

12.04.2020 – požár lesa u Hulic;
foto archiv JSDH Trhový Štěpánov

11.05.2020 – dopravní nehoda v Kalné;
foto archiv JSDH Trhový Štěpánov

pronikl do vykáceného lesa o rozloze cca 100 m x 100 m, kde začalo hořet vytěžené dřevo připravené k odvozu. Společně s naší jednotkou k požáru vyjeli hasiči z HZS Benešov, Vlašim, Zruč nad Sázavou a JPO Čechtice a Keblov. V 19:06 je jednotka vyslána k dalšímu lesnímu požáru, a to u Šetějovic u Sněti. Opět zde hoří hrabanka na ploše cca 50 m x 50 m. S JPO Dolní Kralovice, Zruč nad Sázavou a Sněť jsme požár dostali pod kontrolu ještě před příjezdem HZS Zruč nad Sázavou. Ve 22:24 se naše jednotka vrací na zbrojnici.

K zásahům jsme jeli s CAS 32 Tatra 148 ve složení – velitel družstva, strojník, 2x hasič. Během výjezdů jsme

Milan Příhoda z Trhového Štěpánova;
foto archiv JSDH Trhový Štěpánov

najeli 141 kilometrů a ze základny nám byly dovezeny pohonné hmoty. Celý den nás doprovázel slabý vítr, který nám hašení komplikoval. Tento den bylo na území Benešovska evidováno 13 výjezdů k požáru lesního nebo polního porostu.

Ze zbrojnice jsme odjížděli po 10. hodině dopoledne a vrátili jsme se po 22. hodině. Bez oběda, bez večere. Do Brzotic nám velitel stanice HZS Vlašim a poté i starosta Lokte přivezli svačinu. Všechny 5 zásahů probíhalo v těžkém terénu a věřte, že jsme byli všichni rádi, když jsme ohniska požáru dostali pod kontrolu. Všem, kteří u těchto náročných zásahů zasahovali, patří velké poděkování.

Požáry lesních porostů patří z hlediska podmínek lokalizace a likvidace požáru k nejsložitějším. Velmi často je plocha požárů rozsáhlá, těžko přístupná a hašení samotné je obtížné. Dlouhotrvající zásah vyvolává velké nároky na síly a prostředky, pohonné hmoty a vodu. Při silném větru se oheň rychle šíří a při náhlé změně směru nebo síly větru mohou být požárem ohroženi i sami hasiči a jejich technika. Problematická je také doprava vody. Chování ohně v lese je navíc mnohdy nevyzpytatelné, zásahy jsou časově velmi náročné a vyžadují povolání většího množství jednotek požární ochrany.

Vojtěch Jeřábek

Blahopřání

Blahopřeji bratru Milanu Příhodovi k jeho životnímu jubileu. Děkuji za jeho kamarádský a obětavý přístup v plnění hasičských povinností pro SDH Trhový Štěpánov. Nepracoval jen pro hasičský sbor, ale podílel se na akcích Trhového Štěpánova, hlavně dovozem materiálu nákladním automobilem. Přeji všechno nejlepší, hodně zdraví a sil do dalších let.

Josef Korn, starosta SDH Trhový Štěpánov

Víceúčelové hřiště v roce 2020

Prostor pro volnočasové aktivity dětí i dospělých, možnost udržování fyzické kondice, místo k setkávání a odpočinku. To vše přináší již devátou sezónu víceúčelové hřiště Trhový Štěpánov, které sousedí s objektem základní školy.

Brány pro veřejnost se otevřely letos se zpožděním, které s sebou přinesla celostátní opatření v nelehké koronavirové době.

Čas čekání byl vyplněn nejen běžnou každoroční údržbou, ale letos byla provedena i oprava tribun nad hřištěm s umělým povrchem, kde montáží nových desek došlo ke zpevnění celého prostoru pro sezení.

Od první poloviny května bylo hřiště zpřístupněno a postupným rušením různých omezení přešlo pak od 25. 5. do běžného provozu. Sportovat se dá v zásadě

bez omezení, v místech většího kontaktu návštěvníků se sportovním zařízením a v sociálním zázemí je prováděna zvýšená dezinfekce povrchů.

K dispozici je areál se třemi hřišti s umělým povrchem na volejbal a nohejbal s možností úprav na hřiště malé kopané, házené a basketbalu. Dále je možno využít atletickou rovinu s doskočištěm a posilovací prvky, rozestě po areálu. Pro nejmenší návštěvníky či pro maminky s dětmi je připravena sekce prolézaček a pískoviště. V klidové zóně se nechá i jen tak posedět s možností rozdělení ohně. Areál je rovněž možno po projednání na MěÚ Trhový Štěpánov pronajmout na pořádání firemních sportovních dnů či jiných kolektivních akcí.

V platnost vstoupil letos nový ceník využívání hřiště všemi návštěvníky, odsouhlasený radou města, který

uvádíme plném znění. Nadále platí zpoplatnění využití tenisového kurtu, beachvolejbalového hřiště, umělého osvětlení u hlavního hřiště či pronájmu areálu. Ostatní aktivity zůstávají zdarma.

Na tenis a beachvolejbal jsou přijímány celosezónní rezervace a jejich rozpis je možno nalézt na vývěsce

Tribuna nad hřištěm před rekonstrukcí; foto Petr Křepela

u hlavního vstupu nebo na webových stránkách hřiště (www.hristetrvhystepanov.cz) společně s dalšími důležitými pokyny, týkajícími se užívání sportovních prostor.

Rezervace sportovišť (beachvolejbal, tenis) i další dotazy k provozu hřiště lze učinit u obsluhy hřiště (p. Křepela – 725021705, p. Mach – 737145533).

Otevírací doba hřiště: červen, červenec, srpen 9-21, září 9-20, říjen 9–18 hodin. V případě celodenního nepříznivého počasí či náhlých změn povětrnostních podmínek (bouřky, silný vítr, déšť) je hřiště z bezpečnostních důvodů uzavřeno.

Přijďte potrápiti tělo či prožít příjemné chvíle odpočinku do městského sportovního komplexu, těšíme se na vás!

Václav Mach

Opravená tribuna, kde montáží nových desek došlo ke zpevnění celého prostoru pro sezení; foto Petr Křepela

Spolkový dům Trhový Štěpánov

Muzeum Štěpánovska a Klub Panenky ČR Vás srdečně zvou na výstavu s názvem Jak si děti hrály, která vznikla v rámci Pohádkového zastavení. Prohlédnout si můžete různé hračky a zajímavosti z minulého století, např. proslulou českou stavebnici Merkur, jejíž výroba začala v roce 1925 a má stále mnoho příznivců. Výstava potrvá do konce září letošního roku. Přijďte se potěšit, zastavte se u nás!

Přichází léto, kdy se většina volnočasových aktivit přesouvá do venkovního prostředí. Ukončuje se i činnost zájmových kroužků ve Spolkovém domě. S úctou a vděčností děkuji všem účastníkům a vedoucím včetně Klubu aktivního stáří, který se schází celoročně. Poděkování také náleží místní základní škole, téměř dva školní roky zde probíhala výuka dvou tříd. Přeji Vám všem pevné a stále zdraví, radost, pohodu a budu se těšit na další spolupráci.

Jana Vlasáková

Letní výstava s názvem Jak si děti hrály; foto Jana Vlasáková

Kouzelný svět hraček dospělé vrací do dětství a děti potěší;
foto Jana Vlasáková

Naše krásné městečko navštívili členové Svazu diabetiků Vlašim. Prohlédli si muzeum se spolkovým domem, kostel svatého Bartoloměje a židovský hřbitov.; foto Jana Vlasáková

Paní Jiřina Studničková z Nesměřic si prohlíží obrazy místního malíře, profesora Josefa Tříšky; foto Jana Vlasáková

Starosta obce Knovíz u Slaného pan Vítězslav Richter s manželkou na návštěvě muzea; foto Jana Vlasáková

Informace Veřejné obchodní společnosti Občanský les Trhový Štěpánov

Vážení vlastníci Občanského lesa a spoluobčané, úvodem Vás srdečně zdravím. Veřejná obchodní společnost Občanský les Trhový Štěpánov v letošním roce dovršila 25 let od svého založení.

Koncem prvního pololetí byla plánovaná valná hromada společnosti. Vzhledem k pandemii covid-19 nebude v letošním roce svolána.

Kalamita v lesním porostu napadením lýkožroutem smrkovým nás připravila o cca 10 ha lesa. Vytěžená kulatina putovala do Číny, vláknina po okolních dřevozpracujících závodech se značným propadem ceny. V současné době byla již zhruba 1/3 plochy podrcena a zalesněna převážně listnatými stromky do oplocenek.

Po těžbě zůstalo na ploše ještě mnoho vršků a odřez-

ků, které by se před další výsadbou rozdrtily. Tímto bych Vás, jak vlastníky i ostatní spoluobčany, chtěl pozvat na zpracování zmíněné dřevní hmoty na palivo. Vlastní zpracování je zdarma. V malém množství je možné zajistit odvoz za poplatek. Jedná se o lokalitu od bývalé rozhledny vpravo od hřebenu, směr Tehov.

Kůrovec ničí naše lesy; foto Jaromír Veselý

Dále žádám společníky, kteří nejsou vlastníky podílů, aby podali výpověď ze společnosti. Případné dotazy zasílejte na email: občanskyles@seznam.cz

Jaromír Veselý,
předseda rady Občanský les

Obnova lesa vysazováním listnatých stromků do oplocenek; foto Jaromír Veselý

Vítejte v karanténě

Ačkoliv se v zeměpisu o Číně učíme a víme, kde ji najít na mapě, ještě donedávna 99 % z nás nevědělo, že je v Číně město jménem Wu-chan. O půl roku později zná Wu-chan 99 % z nás. Ano, hádáte správně, na vině je koronavirus. Nový tip viru, který jsme neznali. Když něco neznáme, tak se toho hodně bojíme, protože logicky nevíme, co všechno to umí nebo neumí. Každý z nás zná vývoj celé situace. Valilo se to na nás odevšad a i hluchý a slepý jedinec si všiml, že se něco děje. Dostali jsme se do nové situace a pokládali si hodně otázek, co bude.

Už jsem četla hodně mouder, že tahle doba nám měla něco ukázat. Naučit nás žít jinak, ukázat nám, čeho všeho si máme vážit. Víc si vážíme chvíli strávených s rodinou, krásné přírody, práce učitelů, svého zaměstnání, které nás živí. Někoho třeba karanténa změnila. Někdo to bral jako nutné zlo, které se prostě musí přežít, aby se pak mohl vrátit ke starému způsobu života. A co to přineslo vám? Zaznamenali jste nějaké změny ve vašem běžném životě nebo jedete pořád stejně dál, akorát s rouškou?

No, mě ta karanténa změnu přinesla. Stala se ze mě hotová lesana. Lesana z paneláku tedy. A jak taková správná lesana vypadá? Pro začátek jsem začala

Anna Benešová z Trhového Štěpánova; foto z rodinného alba

s tím, že vlasy myju pouze vodou. Je to teď hrozně moderní a jmenuje se to „no poo metoda“. Když mi došel šampón s kondicionérem, řekla jsem si, že budu hrozně in. Navíc pokud budu vypadat, jako kdybych prolezla roštím, můžu zůstat doma a omlouvat to karanténou.

Další přechod na lesní ženu byl ve vypuštění veškerého líčení. Na co taky? Když ven musím nosit roušku a brýle k tomu, tak toho z obličejů moc vidět není. Přirozená krásno, vítěj! (Ještě že mám přítele. Jak se v téhle době lidé seznamují? Páni, vážně jim to nezávidím.)

Když už jsem odmítla jít do drogerie kvůli šamponu a kondicionéru, přežiju to i bez pěny na holení. Doba sukní je daleko, tak nač riskovat vir kvůli krásně hladkým nohám, že ano.

No, a pak přišlo na řadu vaření. Jako správná hospodyňka vyvažuji svým dvěma chlapům (rozuměj přítel a syn, nejsem žádná bigamistka) každý den. Jenže to funguje tak, že se rozmyslím, co uvařím, a jdu nakupovat. To teď nepřípadá v úvahu. Obchod je přímo semeništěm virů – uzavřený prostor, hodně lidí, nikdo nedodrží dvoutrové odstupy, protože když je mouka ve slevě, nařízení jdou stranou. Kdo v dnešní krizové době pobere víc toaletáku a mouky, ten vyhrává! Veškeré

zboží, které je v regálech, doplňují prodavačky, které mohou být nakažené nebo jsou potencionálním roznašečem. Nene, do obchodu mě nikdo nedostane. Však naše prababičky taky nechodily každý den do obchodu. V neděli se zabilo prase a z toho se pak měsíc žilo. Já sice s jedním takovým prasátkem žiju, ale nerada bych ho zabíjela. A maso už stejně není in. Můžeme být vegetariáni. Nebo rovnou vegani. A tak jsem si pořídila kuchařku, která čerpá z darů přírody, a místo do obchodu vyrazila na procházku. Jako první jsem nasbírala kopřivu. Tu totiž bezpečně poznám. Kdo by ji neznal, stačí si na ni sáhnout a budete si ji pamatovat. Ta pálivá mrcha má dle kuchařky široké využití. Můžete z ní udělat špenát, pesto nebo třeba pralinky. Já se rozhodla pro polévku. Recept byl rychlý a jednoduchý. Výsledkem byla tmavě zelená, lehce kašovitá hmota. Mňam! Když jsem si zacpala nos, dokonce se to i dalo jíst! Navrch jsem nastrouhala hodně sýra. Všechno je lepší, když přidáte sýr, to je zlaté pravidlo kuchyně. Pokud máte sladkou variantu, platí to samé

s čokoládou. Přítel přišel značně vyhládlý. Odpadly mu totiž svačiny, které si kupoval v pekařství cestou do práce. Jedině díky velkému hladu kopřivovou polévku nedůvěřivě snědl. Ne nadarmo se říká, že hlad je nejlepší kuchař. Potěšena úspěchem jsem další den vyrazila na bršlici. Tu taky poznám. Plely jsme ji totiž jako plevel ze záhonků. V mé kuchařce se o ní ale píše jako o vydatné rostlině, která přímo láká k vaření. Další den tedy byly zapečené brambory s bršlicí a bršlicová limonáda. K mé velké radosti jsem narazila i na ptačinec. Teta tomu říkala žabinec a trhala ho papouškům. Já z něj udělala ptačincové rizoto. Nakonec jsem se pustila i do pečení a udělala ptačincové housky. Abych vám tady nevypisovala celý náš jídelníček, trochu to zkrátím. Přítel odmítl chodit domů na obědy a kuchařka se záhadně ztratila. Můj převrat k přírodě ho znechutil natolik, že riskoval svůj život a vydal se do obchodu. Takže zítra bude steak a hranolky.

Anna Benešová, Trhový Štěpánov

Řeřišnice hořká

V časném jaru se v pobřežní nivě potoka V Lipinách u Dalkovic hojně vyskytuje bíle kvetoucí rostlina řeřišnice hořká (*Cardamine amara*). Bezejmenný potok ústí do rybníčka a dále do Dalkovického potoka. V mokřinách rostlina vytváří rozsáhlé a nápadné porosty. Květy jsou hojně navštěvovány hmyzem v časném jarním období, kdy je v přírodě nektaru a pylu ještě málo.

O louku pečuje Český svaz ochránců přírody Vlašim. Pravidelné sečení porostu brání rozšiřování náletů nežádoucích dřevin a tím umožňuje růst rostlin, které jsou pro tento typ mokřadního biotopu přirozené. Většina pozemku, na kterém rostlina roste, je v majetku města Trhový Štěpánov.

Ing. Roman Farion

Detail květu řeřišnice hořké z čeledi brukvovitých rostlin; foto Josef Korn

Celkový pohled na podmáčené louky s bujnými porosty řeřišnice hořké; foto Josef Korn

Odlehlá část louky poskytla pokojné místo pro úkryt srnčí rodky; foto Josef Korn

Jezevec lesní – mistr tajných chodeb

Velice plachá lasicovitá šelma, která žije i v našem okolí. Tichá místa kolem Štěpánovského potoka nebo klidné lokality našich lesů jsou pro jezevce lovištěm a domovem.

Lidově se jezevci lesnímu říká kmotr, strýc, samotář nebo poustevník. Už na první pohled je na jezevci patrné, že nemalou část života tráví pod zemí: má malé boltce, krátký ocas a silné drápy na prstech, kterými hrabe své rozsáhlé nory. Samotářem ale není, naopak je rodinný a společenský typ. Žije v trvalém páru a rodiče zůstávají se svými potomky dlouho pohromadě. Na našem území je spolu s vydrou říční největší kunovitou šelmou, avšak způsobem života a částečně i stavbou svého těla připomíná spíše malého medvídka. Váží 10–20 kg, na délku měří až 85 cm a s ocasem má metr. Může se dožít až 15 let. Jezevec se s lovem kořisti příliš nenadře. Živí se zejména žížalami, různými plži, hmyzem a jeho larvami, ptačími mláďaty a také různými plody. Loví také ropuchy, o které s výjimkou tchoře tmavého žádná jiná šelma nestojí. Žížaly má tak rád, že se jejich lovu věnuje nepřetržitě celé dvě hodiny. Jezevčí páření se nazývá chrutí a probíhá od jara do podzimu. Samička má 1–5 mláďat, které kojí přibližně 10 týdnů. Je úzkostlivě čistotný. V okolí brlohu nenechává zbytky potravy a k vylu-

Nora jezevce má úctyhodné rozměry, je až 250 metrů dlouhá; foto Josef Korn

Štěpánovský jezevec vyráží v noci na lov; záběr fotopast

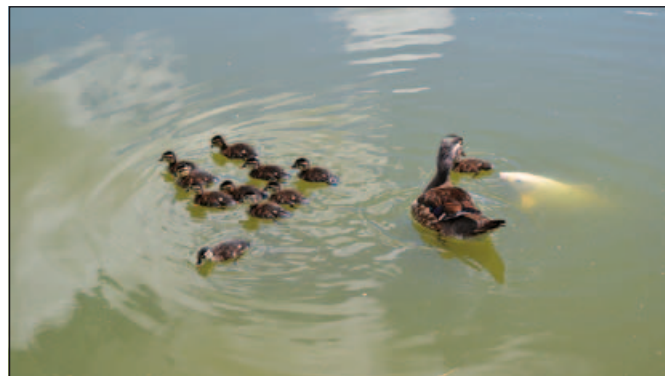
čování má ve svém zhruba 300 hektarovém teritoriu přesně vymezená místa. Jako jediný zástupce kunovitých šelem ulehá na zimu k nepravému zimnímu spánku. Jeho trvání ovlivňují klimatické podmínky.

Stavitelské schopnosti jezevců jsou skutečně obdivuhodné. Jejich doupata, lidově zvaná hrady, jsou pověstná svou rozlehlostí. Chodby o průměru až čtvrt metru v nich sahají do hloubky pěti metrů a v několika patrech nad sebou se kříží. Celkově mohou dosáhnout délky padesáti až sta metrů a jezevci je obývají po řadu generací. Někdy to jsou stavby tak rozsáhlé, že se v nich sami plně nevyznají, čehož využívají různí samozvaní nájemníci, například lišky nebo divocí králíci. Nory udržují jezevci v čistotě a obzvláště pečují o pelech, jehož výstelku pravidelně vyměňují a větrají na povrchu. Stranou brlohů mají záchody, což jsou mělké jamky, které zároveň slouží jako pachové značky. Záliba v hrabání zároveň předurčuje místa, kde jezevci žijí. Zásadně se vyhýbají územím s podmáčenou či jílovitou půdou a s vysokou hladinou spodní vody, naopak s oblibou vyhledávají členitý terén se sutěmi a jeskyněmi, kde nacházejí dostatek úkrytů téměř bez práce.

Jezevec je od pradávna lovným zvířetem. Jeho lov byl dříve výnosným podnikem. Jeho nepromokavé a trvanlivé kožky sloužily jako příkrývky pro koně. Lovil se i pro maso, ale nejvíc bylo ceněno jezevčí sádlo, kterému se navíc přisuzovaly léčivé účinky. Když je zvíře zahnáno do úzkých, hrozivě vrčí, jinak příliš zvuků nevydává s výjimkou tichého bručení či funění při hledání potravy. Největší ranou pro jezevčí populaci bylo nechvalné plynování liščích nor, kterému padlo za oběť nesčetné množství jezevců. V současné době naštěstí stavy jezevců stoupají. Bohužel to také znamená, že se častěji setkáváme s jezevci, které srazilo auto.

Zdroj: rozhlas.cz

Nový přírůstek na rybníce Belík

Nový přírůstek na rybníce Belík v Trhově Štěpánově - kachny karolínské okukuje i kapr koi. Maminka kachnička ho bedlivě sleduje.; foto Josef Korn

Dalkovická šlechta v 16. a 17. století

Rád bych Vás seznámil s další etapou historie šlechty v Dalkovicích. V 16. a 17. století bylo několik osob, které vlastnily Dalkovice. Získaly je koupí, dědictvím či sňatkem.

Obec se dostala k panství vlášimskému, od něhož ji Burian a Ferdinand a další bratři Trčkové z Lípy roku 1548 odprodali Zdenkovi Zruckému z Chřenovic. Od něj a jeho nástupce drženy Dalkovice ke Štěpánovu. Po smrti Pavla z Malovic dostaly se Dalkovice za díl synu Janovi ml. Dalkovice zdědil Pavel Jindřich, jenž však byl roku 1595 zabit. Dalším vlastníkem byl Petr Karel Holický ze Šternberka, který se narodil otci Václavu Holickému ze Šternberka a matce Hedvice Hasištejnské z Lobkovic (rozené Zajícové z Hazmburka). Václav se narodil po roce 1505. Hedvika se narodila roku 1533. Petr měl dva sourozence, Kateřinu z Říčan (rozenou Holickou ze Šternberka) a dalšího sourozence. Petr se oženil se Sidonií Holickou ze Šternberka (rozenou z Gutštejna) a měli jednoho syna Oldřicha Holického ze Šternberka. Petr se oženil v roce 1606 s Annou Holickou ze Šternberka, hraběnkou z Donína, ale o dva roky později zemřel.

Poručníci syna Oldřicha a Petra Karla prodali r. 1579 tři vesnice. R. 1580 synové dosáhli plnoletosti. Po smrti Oldřichově Petr sám držel Šternberk, koupil r. 1596 Štěpánov s Dalkovicemi a r. 1603 Čenovice, býval krajským hejtmanem a zemřel 28. září 1608 (první manželka Sidonie

z Gutštejna †20. ledna 1603, druhá manželka byla Anna ze Šternberka, hraběnka z Donína). Druhé manželce (zemřela 21. ledna 1609) odkázal Štěpánov a Dalkovice. Jeho syn Oldřich se ujal Šternberka a po maceše Štěpánova, koupil r. 1614 Křešice a zemřel v květnu 1618. Zůstavil vdovu Magdalénu z Vrtby (paní na Dalkovicích a od r. 1624 opět vdanou za Šternberka), a syna Václava Jiřího. Ten byl povýšen okolo r. 1637 do stavu říšských hrabat. Oldřich Holický ze Šternberka zemřel roku 1618 a Štěpánov a Dalkovice připadly manželce Elišce Magdaléně z Vrtby. Poněvadž se však paní vdala za Adama ml. ze Šternberka, připadly Dalkovice k panství šternberskému.

Jan Kučera, kronikář obce

*Erb rodu
z Dalkovic*

*Malovcové
z Malovic*

*Trčkové
z Lípy*

Zaniklá tvrz v Dalkovicích

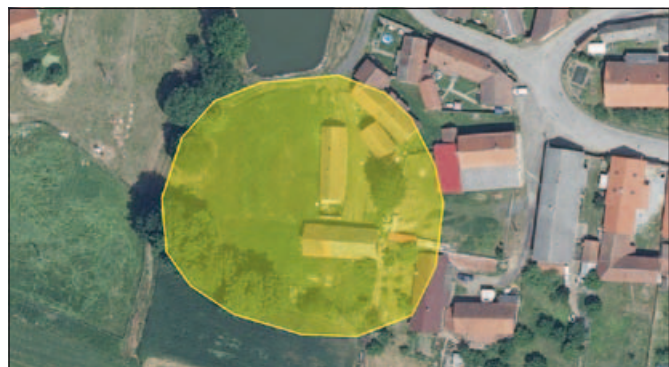
část třetí

Vážení a milí spoluobčané,

trochu jsem zase bádala a našel jsem skupinu na facebooku Hmotové rekonstrukce hradů. Tak jsem se zmínil, že bych potřeboval udělat 3D model tvrze. Ozval se pan Mgr. František Podzimek a rozjela se rekonstrukce tvrze podle zbytku terénu a podle map z internetových stránek www.ags.cuzk.cz, pak se přihlíželo k tomu, jak se stavěly tvrze ve 14. století, a podle toho jsme navrhli tvar tvrze.

Nejhorší bylo, že tvrziště je srovnané se zemí, ale našťáuství některé náznaky toho místa zůstaly.

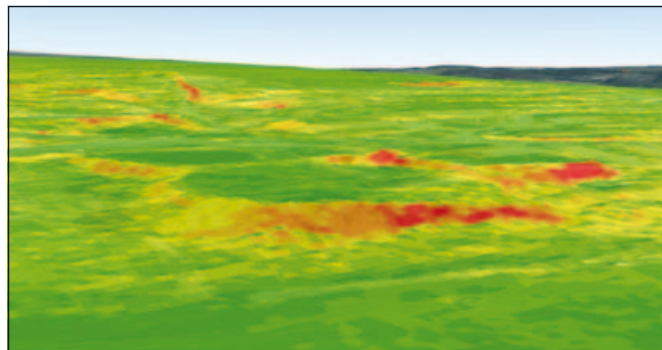
Podle Národního památkového ústavu (NPÚ) bylo

Vyznačená plocha

tvrziště výrazně narušeno domem čp. 23 a nikdy se tu nedělal žádný archeologický průzkum. NPÚ má na svém portálu www.isad.npu.cz mapu, která vyznačuje, kam až tvrziště zasahovalo, a další informace k tomu místu. Je zde poznamenáno, že by zde mohlo být vhodné místo pro turisty.

Teď Vám představím projekt 3D modelu tvrze.

Mapa terén

Rád bych nechal udělat podle 3D modelu od modeláře pravý model tvrze, byla by to pro Dalkovice čest mít kus své historie někde vystavený. Mohla by se zřídit i informační tabule, kde by byla sepsána stručná historie Dalkovic a popis tvrze.

Jan Kučera, kronikář

Václav Vlček – podruhé

Ve Zpravodaji č. 2/2020 mě potěšil článek paní Jany Zemanové o spisovateli Václavu Vlčkovi, rodáku ze Střechova. Dovolím si přiložit několik malých střípků do mozaikového obrazu pana Vlčka.

Po otci mám jednu knihu tohoto spisovatele, s názvem Setník Halaburd. Můj výtisk je z roku 1892, jakožto jeho třetí vydání. První vydání bylo v roce 1890, takže během pouhých dvou let tři vydání! Jen na okraj - otec tento skvost kdysi a kdesi koupil v antikvariátu za 8 Kčs.

V samém úvodu knihy je autorovo věnování své babičce. Už jen z tohoto věnování doslova stříká jeho patriotismus, jímž prezentuje svůj vztah k rodné hroudě, ke Střechovu, ke Kácovu a celému tomuto regionu, zasažený do prostředí jemu nejznámějšímu a nejbližšímu.

V doslovu výše uvedeného románu, jako určitá forma tehdejší reklamy, je citováno dalších třicet(!) jeho beletrijních děl, převážně s historickým a místopisným zaměřením. Byl to velice činorodý člověk, neboť kromě románové tvorby vydával plných 36 let vlastní časopis Osvěta, jehož hlavním mottem bylo: samostatnost Koruny české a slovanská vzájemnost. Mimo toho příležitostně přispíval ještě do dalších dvanácti časopisů. Pan Vlček byl současníkem Jana Nerudy, který se o panu Vlčkovi ve své tvorbě také zmínil. Bylo to snad v nějakém fejetonu – je to už dávno, co jsem to na vlastní oči viděl a četl. (Fotografickou paměť nemám, vlevo dole to ale určitě nebylo.)

Jak je patrné, do školy chodil do Kácova, což byl sám o sobě docela slušný fyzický výkon, a to každý den, za jakéhokoli počasí - vlak tehdy ještě nejezdil. Střechovští pamětníci velice dobře znají, co obnáší pěší výšlap do Kácova přes Zliv a zpět. Už i jen představa, že by nějaký „nešťastník“ nahoře U hrušky zakopl či na sněhu uklouzl, tak se na tom přírodním toboganu zastaví snad až před mlýnskou strouhou.

Manželka pana Vlčka, Anna, se narodila v Kondraci. Pocházela z rodu Navrátilů, kteří se neopominutelným způsobem zapsali do historie Podblanicka. Určitě tedy není náhoda, že jedna z vlašimských ulic se jmenuje Navrátilova. Vztah ke vzdělání a obecně k umění se v rodině Vlčkových tradoval i následně. Dcera Ludmila, provdaná Matějovská, byla dokonce členkou činohry Národního divadla.

Václav Vlček ze Střechova nad Sázavou

Před asi patnácti lety jsem byl u hrobu pana Vlčka na Vinohradském hřbitově. A to v souvislosti s tím, že jsem tam byl na pohřbu našeho příbuzného. Když jsem se správce hřbitova ptal, kde je hrob pana Vlčka, „samozřejmě netušil“. Jen ale zahlédl v mé ruce krabičku cigaret (nějak jsem s tím už dopředu počítal), okamžitě se rozpomněl a dovedl mě až ke hrobu. Z toho usuzuji, že kuřáci musí mít daleko lepší postřeh a paměť než my, nekuřáci.

Na náhrobku je Vlčkovo křestní jméno vyvedeno ještě v podobě Václav, ostatně jak byl v kácovském kostele takto i pokřtěn, což bylo poplatné tehdejší době a pravopisu.

I po více jak stu letech je patrná péče o hrob pana Vlčka a snaha o zachování přiměřeného důstojenství této nám blízké osobnosti.

Jaromír Novotný, rodák Střechova nad Sázavou

Stížný list z 15. století proti upálení Mistra Jana Husa má souvislost i s obcí Sedmpány

Od hrdinné smrti Mistra Jana Husa uplyne letos v červenci 605 let

V minulém Zpravodaji Štěpánovska č. 2 z dubna letošního roku byl uveřejněn článek Jana Kučery, kronikáře obce Dalkovice, o Stížném listu české a moravské šlechty kostnickému koncilu proti upálení Mistra Jana Husa. Jak autor článku píše, dva šlechtici, Bolech a Joannes z Dalkovic se připojili k protestu. Stejným počinem a na stejné listině se zapsal do dějin také **Mlýnek ze Sedmpánů** (Mlýnek ze Sedmipanuov – přepis jména A. Molnár).

Jan Hus byl římskokatolický kněz, profesor a rektor pražské univerzity, reformátor a kazatel. Inspiroval se myšlenkami anglického filozofa Johna Wiclefa na reformu církve a kritizoval její mravní úpadek. Odpůrcům české reformy se po několika letech snažení nakonec podařilo v listopadu 1414 prosadit zatčení Jana Husa a pokračování soudního procesu před koncilem v Kostnici.

Dnešní Kostnice je velké okresní město na jihozápadě Německa na břehu Bodamského jezera. V letech 1414–1418 se ve městě konal 16. ekumenický koncil (setkání biskupů celé církve na celém světě), který řešil aktuálně problémový stav nastalého trojpapežství (Jan XXIII., Řehoř XII. a Benedikt XIII.) a palčivé otázky reformy církve.

V té době římský a uherský král Zikmund Lucemburský, nevlastní bratr tehdejšího českého krále Václava IV. (oba synové Karla IV.), zaručil Husovi na písemný podnět české a moravské šlechty ze 7. října 1414 bezpečný příchod na koncil v Kostnici, aby se tam mohl očistit ze všech nařčení. Koncil ale pohlížel na záruky Zikmunda jako na světské, nikoliv církevní, protože kanonické právo a světské byly tehdy striktně odděleny. Král Zikmund se v prosazení spravedlivého procesu s Janem Husem zpočátku angažoval, ale jeho odhodlání nemělo dlouhého trvání. Stejně tak změnil svoje chování v průběhu událostí i král Václav IV.

První protestní list z českých zemí, tehdy ještě proti žalářování Jana Husa, pocházel z iniciativy moravského zemského hejtmana Lacka z Kravař a dalších osmi předních moravských šlechticů, příslušníků nejvlivnějších moravských rodů. Jejich list, opatřený pečeti dorazil do Kostnice před 13. únorem 1415. Následně byly odesílány další protestní listiny mnoha vysoce postavených šlechticů z Čech a Moravy, ale i nižších stavů, signované jejich pečeti. Janu Husovi ale pomoci nedokázaly. Kostnický koncil Husa odsoudil jako kacíře, a když kazatel odmítl své učení odvolat, nechal ho 6. července 1415 upálit v plamenech hranice. Koncil zaslal 26. července 1415 do Českého království obsáhlé zdůvodnění rozsudku nad Janem Husem.

Stížný list proti upálení Mistra Jana Husa z 2. září 1415 vzešel z reformního hnutí tří hlavních signatářů –

Lacka z Kravař, moravského zemského hejtmana, Bočka staršího z Kunštátu (děda pozdějšího krále Jiřího z Poděbrad) a Čenka z Vartenberka, nejvyššího purkrabího Království českého. Stížný list byl vyhotovený v 8 latinsky sepsaných originálech, k nimž bylo přivěšeno v součtu 452 šlechtických pečetí. Česká vysoká šlechta a moravská šlechta pečetily své 2 listy (označované čísly I a V) odděleně, tj. Moravané na Moravě a Češi v Praze. Další 6 stejnopisů signovali vesměs nižší šlechtici (vladykové, zemané a další), a centry těchto „pečetění“ nebyla města, ale hrady spojené s hlavními organizátory.

Všech 8 pergamenových stížných listin, opatřených po stranách pečeti šlechticů, bylo odesláno koncilu do Kostnice. Signatáři v nich protestovali nejen proti samotnému upálení Mistra Jana Husa, ale prezentovali je také jako obhajobu jeho učení. Dále si stěžovali na způsob, jakým bylo nakládáno s Jeronýmem Pražským (bohužel byl r. 1416 také upálený na hranici), a na zákeřné a nespravedlivé nařčení Království českého a Markrabství moravského z kacířství. Rozhodli se k protestnímu postoji i přesto, že si byli vědomi posuzování svého činu jako aktu vzpoury proti nejvyšší církevní instanci v Evropě a byli připraveni nést za svůj názor následky.

Do dnešních dnů se dochoval pouze jeden originální exemplář Stížného listu, označovaný číslem II. Právě na tom je uvedeno jméno Mlýnek ze Sedmpánů. Tato vzácná listina se 100 jmény (z oblasti Čáslavska) a s jejich přivěšenými šlechtickými pečeti je majetkem Univerzitní knihovny v Edinburghu, hlavním městě Skotska. V r. 2006 byl tento originál zapůjčen Pražskému hradu na výstavu „Karel IV. císař z Boží milosti. Kultura a umění za vlády posledních Lucemburků 1347 – 1437“. Díky pochopení a vstřícnosti vedení edinburské knihovny byla zahájena jednání o možnosti zhotovení věrné faksimile, tj. věrné umělecké kopie listiny. Tvorba kopie byla svěřena významnému českému restaurátoru Davidu Frankovi, který na ní začal pracovat v r. 2007. Jeho dílo, pro náš národ významné, je uloženo v Národním archivu v Praze.

Politická situace v tehdejší Evropě a iniciativa české a moravské šlechty 14. a 15. století n. l. je faktograficky a velmi srozumitelně popsána v publikaci Stížný list české a moravské šlechty proti upálení Mistra Jana Husa, autoři P. Čornej, A. Knápek, L. Macek a P. Rous, vyd. Okrouhlice, 2015. Dovolila jsem si z této knihy volně použít některé výše uvedené vědecké poznatky. A připomínám, že letos v červenci uplyne od hrdinné smrti Mistra Jana Husa 605 roků.

Jak už jsem uvedla, Stížný list má souvislost i s obcí Sedmpány a s osobou jména Mlýnek ze Sedmpánů. První písemná zmínka o obci je už z r. 1388. V publikaci

Místopisný slovník historický království českého, August Sedláček, nakladatelé Bursík & Kohout, v Praze 1909, str. 793, se uvádí: „**Sedmpíany, ves u Vlašimě v starší době na drobné statky rozdělená. Jeden měl r. 1388 Bernart z Sedlce, jiný 1415 Mlýnek, 1446 Výšek. Část patřila do r. 1547 ke Vlašimi, pak ke Štěpánovu a v letech 1596 - 1664 ke Šternberku, odtud zase ke Štěpánovu. Část patřila do r. 1628 ke Kácovu a pak ke Vlašimi. Ostatek byl svobodstvím, jež v 18. st. na 7 statků rozděleno.**“ Objasňuji, že svobodství je svobodný statek v držení svobodníka, tj. svobodného sedláka.

Pátrání ve starých záznamech uvedených obcí by možná o Sedmpánech odkrylo mnohé zajímavé informace. Na webových stránkách <https://keblov.webnode.cz>, o historii Keblova a okolních obcí, pan Roman Filip zveřejnil mj. i kroniku obce Sedmpány. Tuto historiografickou knihu založil r. 1928 **Antonín Kamarýt, a po dlouhá léta do ní zapisoval významné události obce další kronikář, pečlivý pan František Dvořák.** Na webu p. Filip píše, že hledá ztracenou kroniku Keblova a prosí o jakoukoliv zprávičku o ní. Pokud by se našla, mohli by možná současníci také i v ní objevit o Sedmpánech cenné historické údaje.

V rozsáhlém Ottově slovníku naučném, díl 22., vyd. J. Otto, Praha 1904, str. 778, je vložený zápis: „**Sedmpány, ves v Čechách, hejtm. Benešov, okr. Vlašim, fara Keblov, pš. Soutice; 46 domů, 329 obyv. č. (r. 1900), zastávka na trati Královice. Mlýnek ze Sedmpánův přivěsil svou pečeť na list zaslaný (r. 1415) sboru Kostnickému. Na sněmě Čáslavském 1440 připomíná se Výšek ze S.**“

Jméno Výšek ze Sedmpánů je uvedeno v dokumentu **Zápis čtyř spojených krajů (Kouřimského, Čáslavského, Chrudimského a Hradeckého) ze sněmu 17. března 1440 v Čáslavi, který uveřejňuje na svých webových stránkách Poslanecká sněmovna Parlamentu ČR v odkazu https://www.psp.cz/eknih/snemy/ac/vol01/t0003_00.htm.** (Jako zdroj je uveden František Palacký.)

Bádání v mnoha podobných pramenech se věnoval Antonín Mlýnek, rodák z Brna, který se kolem r. 1978 rozhodl pátrat po svých předcích. V průběhu 10 let neúnavně navštěvoval různé archivy, knihovny, městské úřady, vypisoval si z česky, latinsky a německy psaných matrik údaje, které by mohly s rodem Mlýnků souviset. Prostudoval knihy půhonné o záležitostech právních a soudních, zemské desky, gruntovní knihy, pozemkové knihy, katastry a rejstříky, odborné publikace (např. o heraldických znacích aj.) a články o historii českých a moravských zemí, přeložil si z němčiny několik starých listin. Tuto svoji mravenčí práci vykonával bez internetu a mobilu, což je z pohledu dnešní doby takřka nepředstavitelné.

Na základě veškerých svých badatelských poznatků se Antonín Mlýnek dostal v linii otců až k nejstaršímu písemně doloženému předku jména Wenceslaus (Václav

Část Stížného listu – šlechtic Mlýnek ze Sedmpánuov (čtvrtý zdola) se svojí přivěšenou pečetí. Fotografie byla pořízená s laskavým svolením Národního archivu v Praze

Mlinek, narozenému r. 1645 ve Strážnici. Domníval se, že by tento předek mohl mít souvislost s vladýckým rodem Mlýnků z Velké Roudky, s rodem Mlýnků ze Svítavky, a s ještě starším šlechticem Mlýnkem ze Sedmpánů. Právě s tím, který se přihlásil r. 1415 k protestu české a moravské šlechty proti upálení Mistra Jana Husa přivěšením své pečeti na Stížný list. Svoji, víc než pravděpodobnou teorii o souvislosti rodů, už ale Antonín Mlýnek za svého života potvrzujícím dokumentem doložit nestihl. Zanechal však po sobě tři kroniky psané na stroji a obohacené mnoha fotografiemi a dokumenty. Jak napsal, obtížnost nalezení přímého důkazu spočívala také v tom, že mnohé starší matriky, pokud existovaly, byly asi zničené v době nájездů Turků a Uhrů, za 30leté války a za pobytu Švédů na Moravě. Není ale vyloučeno, že některý z dnešních potomků rodu Mlýnků bude v jeho započaté badatelské práci pokračovat a završí ji jednou úspěchem.

Syn Antonína, Dušan Mlýnek, začal několik let po odchodu svého otce jeho tři vzácné kroniky a spoustu dalších písemných materiálů a poznámek prohlížet. Postupně práci otce doceňoval a rozhodl se, že pracně dohledané materiály zpřístupní širší rodině. Vytipoval vhodný program na tvorbu rodokmenů na internetu a začal od podzimu r. 2008 neúnavně a trpělivě zkoumat a přepisovat jednotlivé údaje a souvislosti z mnoha různorodých zápisků otce do tohoto webu. Vzniklo další rozsáhlé dílo, kterým zpřístupnil rodokmen mnoha potomkům rodinných větví rodu Mlýnků nejen v Evropě, ale také v USA, kam odpluli začátkem 20. století za prací na zaoceánských lodích tři sourozenci rodu.

Dušan Mlýnek hledal na internetu v r. 2012 obec Sedmpány. Nejprve se zkontaktoval s panem Romanem Filipem, později s panem Františkem Dvořákem, dlouholetým kronikářem obce. Ten poslal Dušanovi Mlýnkovi pro informaci první stránku kroniky Sedmpán.

Sedmpánští občané nechali za vладыku Mlýnka sloužit zádušní mši svatou. Konala se 23. července 2012

v místní kapliče Nanebevzetí Panny Marie. Sloužil ji kebllovský farář Maximilián Roman Rylko.

Komunikace se Sedmpáný vyústila v pozvání Dušana Mlýnka panem Františkem Dvořákem na slavnost k 625. výročí první písemné zmínky o obci.

V krásný a slunečný sobotní den 17. srpna 2013 se na tuto slavnost sjelo do Sedmpán mnoho pozvaných hostů, a zúčastnili se jí snad všichni občané obce. Významnou událost reprezentovalo za rodinu Mlýnků 15 jejích zástupců. Přijel Dušan Mlýnek se svojí manželkou a rodinou, Ladislav a Aleš Mlýnkovi se svými rodinami a Radoslav Mlýnek. Všichni jsme byli mile přivítáni panem Františkem Dvořákem a jeho dcerou Štěpánkou Bézovou. Seznámili jsme se také s tehdejší starostou Trhového Štěpánova, panem Ing. Václavem Nekvasilem, a místostarostou, panem Josefem Kornem, který vykonává funkci starosty města v současné době.

Úvodem slavnosti sloužil před malebnou kapličkou Nanebevzetí Panny Marie farář Maximilián Roman Rylko mši, spojenou s vysvěcením nového praporu s novým znakem obce, který byl vztyčen na čelní stěně Kulturního domu. Významným aktem bylo odhalení pamětní desky s připomínkou již výše uvedeného šlechtice Mlýnka ze Sedmpánů, čímž byl pověřený pozvaný host Dušan Mlýnek. Ve svém krátkém projevu řekl: „Je mi ctí, že mohu odhalit tuto desku v tak malé obci rozlohou, ale tak velké aktivitami. Děkuji vám za naše předky.“ V tom momentě jeho myšlenky možná patřily i otci Antonínu Mlýnkovi, který by jistě nevěřil tomu, že se jeho syn jednou takové vzácné události v takové čestné funkci zúčastní.

Dušan a Ladislav Mlýnkovi představili občanům obce svůj rodokmen nejen s příslušníky v Evropě, ale i v USA, který už obsahuje přes 1 300 osob. Jako dar předali obci Sedmpáný kopie dokumentů, a to rodového stromu, ručně malovaného Antonínem Mlýnkem, velkou fotografii Stížného listu proti upálení Jana Husa s přivěšenými pečeti, český překlad latinského listu a fotografii výřezu

Zástupci rodu Mlýnků, zleva Dušan, Ladislav, Radoslav a Aleš Mlýnkovi. Uprostřed František Dvořák; foto archiv rodiny Mlýnkovy

Stížného listu se jménem šlechtice Mlýnka ze Sedmpánů a s jeho pečeti.

Program celého slavnostního dne byl na tak malou obec velmi bohatý a bylo na atmosféře znát, že svoji vesničku mají rádi nejen starší občané, ale i nastupující mladá generace. Všichni se záplem připravovali každý detail, aby svoje bydliště v tento den důstojně reprezen-

Zleva Josef Korn se svojí manželkou, zprava Dušan a Ladislav Mlýnkovi; foto archiv rodiny Mlýnkovy

Farář Maximilián Roman Rylko svěťí nový prapor Sedmpán, vpravo přihlíží Ing. Václav Nekvasil, tehdy starosta obce Trhový Štěpánov; foto archiv rodiny Mlýnkovy

tovali. Mariánské písně hudební skupiny 5x Zavřel předcházely mši svaté, následně prošel obcí slavnostní průvod s místními hasiči s vysvěceným praporem v čele, s hasiči ze sousedních Dubějovic v dobových uniformách a se starou stříkačkou, kterou později předvedli v praxi, kočár tažený nádhernými tmavými a slavnostně vyzdobenými koňmi, a průvod uzavírali pyšní občané Sedmpán a jejich hosté.

Než byla odhalena pamětní deska, položili hasiči za zvuku vlastenecké písně Čechy mé věnec k pomníku padlým občanům a uctili tak jejich památku. Diváci později zhlédli rychlý zásah hasičské techniky při hašení požáru. V této disciplíně se Sbor dobrovolných hasičů Sedmpán v družstvech žen i mužů pravidelně umísťuje v soutěžích na předních místech. Odpoledne hostům umožnila hasičská vysokozdvížná plošina velkolepý po-

Dušan Mlýnek odhaluje pamětní desku obce Sedmpány za dohledu hlavního organizátora akce Františka Dvořáka; foto archiv rodiny Mlýnkovy

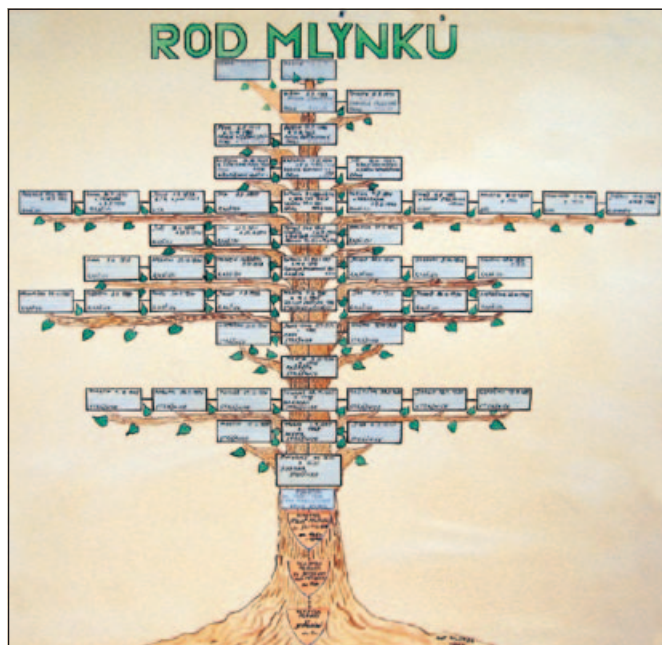
Odhalená pamětní deska obce Sedmpány s významnými leto-počty 1388, 1415 a 1440; foto archiv rodiny Mlýnkovy

Příslušníci rodových větví Mlýnků – Klára, Martin, Lenka a Alena – prezentují část rodokmenu svých předků a současníků; foto archiv rodiny Mlýnkovy

Dušan a Ladislav Mlýnkovi předávají kronikáři obce Františku Dvořákovi darem kopie dokumentů – ručně malovaný rodový strom, Stížný list proti upálení Jana Husa a další zmíněné dokumenty; foto archiv rodiny Mlýnkovy

Rodový strom Mlýnků, ručně malovaný r. 1985 Antonínem Mlýnkem. V r. 2018 byla přiznána k 10 sourozencům v horní části rodokmenu ještě jedna sestra, objevená v matrice dodatečně; foto archiv rodiny Mlýnkovy

hled z výšky na obec a okolí. V kulturním domě byla umístěná zajímavá časosběrná výstava fotografií z historie obce a vystoupily se svým repertoárem Sedmpánské zpěvačky za doprovodu hudby. Večer se měli občané možnost v Kulturním domě pobavit a zatancovat si.

Na tomto místě bych ráda zmínila významného občana Sedmpán. Po mnohá léta nepochybně velkým patriotem a sjednocovatelem obce a schopným organizátorem společných akcí byl skromný a přátelský pan František Dvořák, který pořádání různých aktivit obce a jejímu

zvelebování věnoval velký kus svého srdce. Odešel z tohoto světa bohužel předčasně, 15. října 2014 ve věku 76 let. Na jeho poslední cestu, na keblůvský hřbitov jsme ho s úctou doprovodili i my, Mlýnkovi.

Mgr. Zdeňka Mlýnková

Čarodějnice ve Štěpánovské Lhotě

Každým rokem 30. dubna jsme se těšili na čarodějnice a vztyčení májky v Dalkovicích. Letos vzhledem k současné situaci se tato akce nekonala. Velmi nás to mrzelo, tak se zrodil nápad, že si malé rodinné čarodějnice uděláme u nás ve Lhotě. Za dodržení všech hygienických pravidel jsme se ve čtvrtek 30. dubna navečer sešli u pole na konci vesnice. Zde již byla připravena pěkně nazdobená májka a pod ní malá hranice. Za velkého potlesku byla májka vztyčena a následně zapálena hranice. Opekli jsme si vuřty, ochutnávali pár dobrot

z místních zdrojů, něco málo popili na zdraví. Největší radost měly děti, ale i my dospělí jsme se hezky pobavili. Tak se zrodila myšlenka, že si příští rok opět uděláme čarodějnice s májkou u nás v obci. Byla by to další tradice k již pravidelnému Svatováclavskému setkání u kapličky na návsi. Letos by se mělo konat v sobotu 26. září. Domácí i chalupáři se již těší a všichni ostatní jsou srdečně zváni.

Doufejme, že se akce uskuteční a opět se sejdeme v hojném počtu s hezkou hudbou a spoustou dobrot.

Ve Štěpánovské Lhotě byla za velkého potlesku vztyčena májka; foto Jan Kroupa

Dodržením všech hygienických pravidel jsme si užili malé rodinné čarodějnice ve Štěpánovské Lhotě; foto Jan Kroupa

Až se zima zeptá...

Hasiči ze Sedmpán se „zabezpečili“ na zimu. Zkrátka snažili jsme se, abychom paní zimě měli co odpovědět. A proto v sobotu 30. května jsme se sešli v ranních hodinách, a to v hojném počtu, na brigádu zpracování dřeva. Stále platí, že palivové dřevo je jedním z nejlevnějších zdrojů tepla, zároveň je však šetrné k životnímu prostředí. Poražené stromy darované městem Trhový Štěpánov

jsem pořezali na špalky a rozštípali na menší topné dřevo. Pro naše seniorky jsme připravili na tuto „buřtíkovou“ sezónu malé třísky a polínka, aby se mohly scházet a měly snadné rozdělení ohně. Větší rozštípaná polena musí správně vyschnout, a proto jsme neotáleli a dřevo naskládali do staré autobusové zastávky, která má střechu a dobré vzdušné otvory. I když stará čekárna není

tak vzhledná, na skladování dřeva je ideální. Jako starosta hasičů chci poděkovat všem zúčastněným na brigádě. Františku Kuželovi děkuji za zapůjčení vlastně vyrobené štípačky s traktorem, která byla v tento den našim velkým pomocníkem.

Po zpracování dřeva nás hasiče čekal ještě jeden úkol. Dojeli jsme hasičským autem k místu, kde se říká u „Majáku“. Zde na nás čekala velká hromada větví a klestu. Vždycky tato akce probíhala pálením čarodějnic. Jelikož letošní koronavirová pandemie vše změnila, byli jsme nuceni zapálení hromady odložit. Pálení ohně jsme ohlásili na patřičné místo, což je dnes povinnost. Tento druhý úkol také proběhl v naprostém pořádku.

Antonín Ryšavý, starosta SDH Sedmpány

V sobotu 30. května jsme se sešli v hojném počtu na brigádě dřeva v Sedmpánech; foto archiv SDH Sedmpány

Bordeauxská doga (Velký obr s něžným srdcem)

Bordeauxská doga je psí plemeno, které mě kdysi uchvátilo natolik, že jsem se rozhodl si takového psa pořídit a věnovat se chovu a výstavám. Svého rozhodnutí rozhodně nelituji. Od pořízení mého prvního psího kamaráda této rasy uplynulo už 12 let. Přestože toto plemeno je náročnější na výchovu a svým zjevem budí respekt, patří mezi klidnější psí rasy. Bordeauxská doga je oddaná svému pánovi, jeho rodině, díky své klidné povaze se hodí i k dětem, protože ji hned tak něco nerozhází. Je to výborný hlídač, zároveň se dokáže přizpůsobit svému pánovi i prostředí, ve kterém žije. Při výchově bordeauxské dogy hraje velkou roli důslednost a vytrvalost, je velmi tvrdohlavá. Naopak vyhnout bychom se měli jakékoli agresí, bití nebo nátlaku. Při správném zacházení získáte psího kamaráda, partáka, který s vámi bude rád

chodit na výlety nebo lenořit na gauči. Prostě pro vás udělá, co vám na očích uvidí.

Pro více informací nebo seznámení s tímto psím plemenem je možné mne kontaktovat na Facebooku nebo v Dalkovicích.

Krátký historický přehled:

Bordeauxská doga patří mezi nejstarší plemena Francie. Pojem doga vznikl na konci 14. století. Psi se používali k lovu velké zvěře (divočáků), k hlídání domů a stáda a jako pomocníci řezníků. Mezi oběma světovými válkami bylo plemeno ohroženo vymřením, nového rozkvětu se dožilo v šedesátých letech 20. století.

Jiří Votruba, Dalkovice

O psy se stará pan Jiří Votruba se svojí manželkou Janou.; foto z rodinného alba

Se psy mne pojí silné citové pouto, říká pan Jiří Votruba.; foto z rodinného alba

Pojďte s námi do přírody – pěšky přes Javornickou hůru

Za zážitky není nutné jezdit daleko. Někdy se stačí jen pořádně rozhlédnout kolem sebe. V době, kdy svět ochro-

mila pandemie koronaviru, utíkali mnozí z nás do přírody, kde jsme třeba kvůli pracovnímu vytížení už delší dobu nebyli. Pokud patříte mezi ty, kteří z půdy snesli turistické boty a oprášili batoh, jenže se vám nedostává inspirace, kam vyrazit, máme pro vás tip

na pohodový pěší výlet, který zvládnete za odpoledne. Navíc nemusíte ani startovat auto.

Provedeme vás zvlněnou krajinou Podblanicka přes nejvyšší vrchol v okolí – Javornickou hůru – a navštívíme hned několik zajímavých míst. Okružní trasa se začátkem a cílem výletu v Trhovém Štěpánově měří necelých 15 kilometrů a průměrně zdatný turista ji lehce zdolá s krátkými „kochacími“ přestávkami za pět hodin.

Výlet začneme u vlakového nádraží. Zelená turistická značka nás po třech kilometrech po nepříliš frekventované silničce dovede do Javorníka, starobylé obce ze 13. století s kaplí sv. Ludmily z roku 1893. Na návsi se dáme doprava a na konci obce po cestě doleva. Pokračujeme vlevo posledním vstupem do lesa nahoru na vrchol Javornické hůry s výškou 583 m. n. m. Věděli jste, že v roce 1931 zde vlašimský odbor Klubu českých turistů postavil za pomoci vojska jednoduchou dřevěnou rozhlednu? V padesátých letech 20. století zanikla a plány na její obnovu nebyly zatím realizovány. Od vrcholu Javornické hůry půjdeme dál západním směrem po cestě, kterou sestoupíme do údolí Pekelského potoka k penzionu Mlýn Peklo. Odtud pokračujeme po místní asfaltce do Zdislavic. Jsme za polovinou cesty, ve Zdislavicích se proto alespoň na chvíli zastavíme. Městysu dominuje kostel sv. Petra a Pavla. V jeho blízkosti stojí zajímavá, na Podbla-

Javornická hůra; foto Vít Švajcr

Kostnice ve Zdislavicích stojí poblíž kostela sv. Petra a Pavla; foto Městys Zdislavice

Interiér kostnice ve Zdislavicích; foto Městys Zdislavice

nicku ojedinělá, funerální památka – kostnice. Podívat se do ní můžeme skrz dřevěnou mříž.

Nákaza morem se v sedmdesátých letech 18. století nevyhnula ani Vlašimsku. V roce 1772 musel být rozšířen zdislavický hřbitov, protože plocha kolem kostela byla zcela zaplněna. V roce 1787 dostaly Zdislavice vlastního faráře – Jana Bonaventuru Böhnische. Rozhodl se napravit neutěšený stav kolem kostela. Staré hroby nechal odstranit, vykopané kosti třídil, nevhodné balil do plátna a ukládal na novém hřbitově, vhodné připravil, aby mohly být vystaveny v kostnici. Podle informací na webových stránkách Městysu Zdislavice čistily kosti zdislavické ženy. Používaly při tom škrabky a kartáče, chránily se rouškami a rukavicemi. Farář Böhnisch kosti vyvážel. V roce 1810 začala výstavba kostnice. Otevřena byla o dva roky později. Výzdobou se podobá známé kostnici v Sedlci u Kutné Hory. Proti vchodu je oltář s křížem. Stěny jsou obloženy kostmi asi tří stovek lidí. Jedna z lebek je nazelenalá. Je umístěna nad oknem a pověst vypráví, že původně byla umístěna na jiném místě, ale vždy do rána spadla na podlahu. Teprve když byla dána nad okno, na tom místě zůstala. Prý jde o lebku vysoce postaveného muže, který si i po smrti chce své postavení zachovat.

Zdislavice necháme za zády a vydáme se severozápadním směrem po málo frekventované komunikaci do Ra-

tají s kaplí, v níž jsou umístěna díla lidového řezbáře Františka Kupsy – betlém s jesličkami a bájná hora Blaník s rytíři. Oba modely jsou z lipového dřeva.

V Ratajích se opět napojíme na zelenou turistickou trasu – po čtyřech kilometrech přijdeme zpět do Trhového Štěpánova.

Mapu trasy a její popis najdete na www.blanik.net v záložce TRASY. Inspirovat se můžete i dalšími tipy na pěší výlety, cyklovýlety nebo vodácké výlety po řece Sázavě. Na www.blanik.net se také dozvíte, co je nového v Kraji blanických rytířů.

Jana Špačková, Kraj blanických rytířů

Narození dětí

06.03.2020 – Antonín Bašta,
Trhový Štěpánov

Antonín Bašta s rodiči Danou Žabovou a Marcelem Baštou z Trhového Štěpánova; foto z rodinného alba

Vzpomínka:

*Bedřich Belada ze Sedmpán;
foto z rodinného alba*

„Čas plyne, ale bolest v srdci zůstává.

*Dnes už Ti více nemůžeme dát,
jen kytičku na hrob a vzpomínat.“*

Dne 22.06.2020 vzpomeneme dvacáté smutné výročí úmrtí drahého manžela, tatínka, dědečka, pana Bedřicha Belady ze Sedmpán.

Kdo jste ho znali a měli rádi, vzpomeňte s námi.

*Za tichou vzpomínku
děkuje rodina.*

24. července uplyne 10 let ode dne, kdy nás náhle opustil manžel, tatínek, dědeček a pradědeček, pan Václav Špička.

*Vzpomíná stále manželka, děti
s rodinami a přáteli*

*Václav Špička z Trhového Štěpánova;
foto z rodinného alba*

Navždy odešli:

03.04.2020 – Jaroslav Cirhan,
Trhový Štěpánov – ve věku 56 let

08.04.2020 – Jan Jaroš,
Dubějovice – ve věku 74 let

21.04.2020 – Anežka Zemanová,
Trhový Štěpánov – ve věku 93 let

29.04.2020 – Antonín Hejný,
Trhový Štěpánov – ve věku 72 let

01.05.2020 – Anežka Špičková,
Trhový Štěpánov – ve věku 74 let

Stříbrnou svatbu oslaví

15.07.2019 – Ludvík a Monika Mendovi,
Trhový Štěpánov

Životní jubilea:

- 05.06. – Šamša Václav, Trhový Štěpánov – 65 let
- 10.06. – Škvor Stanislav, Dalkovice – 65 let
- 14.06. – Smítková Jaroslava, Střechov nad Sázavou – 80 let
- 15.06. – Neradová Anna, Dubějovice – 85 let
- 15.06. – Skalická Hana, Trhový Štěpánov – 82 let
- 15.06. – Vinšová Růžena, Dubějovice – 65 let
- 15.06. – Barešová Marie, Trhový Štěpánov – 60 let
- 16.06. – Quaiserová Blanka, Sedmpány – 70 let
- 17.06. – Mikešová Marie, Trhový Štěpánov – 82 let
- 20.06. – Dřevo František, Dalkovice – 55 let
- 22.06. – Horčic Jiří, Trhový Štěpánov – 55 let
- 24.06. – Tomaides Jan, Trhový Štěpánov – 60 let
- 24.06. – Holečková Zdenka, Sedmpány – 50 let
- 26.06. – Veselková Jana, Trhový Štěpánov – 50 let
- 29.06. – Veselý Bohumil, Trhový Štěpánov – 82 let
- 01.07. – Dvořáková Marie, Sedmpány – 85 let
- 01.07. – Krásová Marie, Trhový Štěpánov – 81 let

01.07. – Hotovcová Anna, Trhový Štěpánov – 65 let
07.07. – Kužel Stanislav, Trhový Štěpánov – 65 let
08.07. – Beladová Ludmila, Sedmpány – 70 let
08.07. – Petrásková Pavlína, Trhový Štěpánov – 55 let
10.07. – Hospergrová Hana, Trhový Štěpánov – 50 let
14.07. – Andělová Eva, Sedmpány – 80 let
18.07. – Vlasáková Marie, Dalkovice – 83 let
20.07. – Novotná Anna, Dubějovice – 70 let
21.07. – Bézová Štěpánka, Sedmpány – 50 let
26.07. – Martínková Anna, Sedmpány – 75 let
27.07. – Závítkovská Marie, Trhový Štěpánov – 70 let
29.07. – Srnová Vlasta, Trhový Štěpánov – 81 let

Jubilanti

Věra Prokopová

z Trhového Štěpánova oslavila 85. narozeniny
31.03.2020

Libuše Jehličková

z Trhového Štěpánova oslavila 80. narozeniny
02.05.2020

Libuše Jehličková z Trhového Štěpánova; foto Josef Korn

Božena Setničková

z Trhového Štěpánova oslavila 80. narozeniny
05.05.2020

Anna Hrdinová

z Trhového Štěpánova oslavila 85. narozeniny
19.05.2020

Anna Hrdinová z Trhového Štěpánova; foto Josef Korn

Marie Kulíková

z Trhového Štěpánova oslavila 85. narozeniny
19.05.2020

Marie Kulíková z Trhového Štěpánova; foto Josef Korn

Zpravodaj Štěpánovska, číslo 3 – červen 2020 – informační a kulturní dvoutměsíčník vydává město Trhový Štěpánov pro Trhový Štěpánov, Dalkovice, Dubějovice, Sedmpány, Střechov nad Sázavou a Štěpánovskou Lhotu. Registrační číslo MK ČR E 10766. Adresa redakce: Dubějovická 269, 257 63 Trhový Štěpánov. Internetové stránky: www.trhovystepanov.cz. Elektronická adresa: mesto@trhovystepanov.cz. Šéfredaktorka Zpravodaje Bc. Štěpánka Bézová mistostarostka@trhovystepanov.cz, telefon: 724 383 697. Členové redakční rady: Mgr. Květa Kuželová, Olga Polívková, Jana Boušková, Miroslava Veselá, Jana Vlasáková. Za obsah příspěvků odpovídají autoři. Za drobné chyby se omlouváme. Grafická úprava: Miroslav Horák – Region Design, tisk BOFTISK s.r.o. Nymburk. Náklad 800 ks. Uzávěrka 25. 5. 2020. Předáno pro grafické zpracování 2. 6. 2020.